

13 Σεπτεμβρίου, 1994

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

KANIKΑ HOTELS LIMITED,

Αιτητές,

v.

ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ & ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση,

(Υπόθεση Αρ. 563/91)

Διοικητική Πράξη — Εκτελεσιτότητα — Εκτελεστή σε αντίθεση με πράξη πληροφοριακού χαρακτήρα — Επιστολή σε απάντηση επιστολής του δικηγόρου των αιτητών κρίθηκε εκτελεστή.

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Προθεσμία — Γνώση του αιτητή για την έκδοση της πράξης — Προϋποθέσεις — Ατελής γνώση — Βάρος αποδείξεως της γνώσης — Εν αμφιβολία υπέρ του αιτητή. 5

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Αντικείμενο — Απόφαση στο πεδίο του δημοσίου δικαίου — Κριτήριο ο επιδιωκόμενος σκοπός — Με την προσβληθείσα πράξη εξυπηρετείτο πρώτιστα δημόσιος σκοπός και μπορούσε να αποτελέσει το αντικείμενο της προσφυγής. 10

Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Ηλεκτρισμού Κύπρου — Οι περί Αναπτύξεως Ηλεκτρισμού (Τροποποιητικοί) Κανονισμοί του 1983 (Κ.Δ.Π. 233/83) και η υπ. αρ. 25.960 απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου — Η απόφαση ίσχυε από την ημερομηνία λήψης της — Το μόνο κριτήριο για να θεωρηθεί ένα ξενοδοχείο ως δικαιούχο ήταν να λειτουργεί με βάση την περί Ξενοδοχείων και Τουριστικών Καταλυμάτων Νομοθεσία. 15 20

Οι αιτητές ζήτησαν με την προσφυγή:

25

5 “Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και ή απόφαση των καθ’ ων η αίτηση ή εκατέρου τούτων με την οποία αρνήθηκαν στους Αιτητές την μερική απαλλαγή από την κατά 15% αύξηση στην τιμή του ηλεκτρικού ρεύματος από τις 07/04/88 μέχρι 01/06/90 και ή την επιστροφή του αντίστοιχου ποσού που καταβλήθηκε στους Καθ’ ων η Αίτηση 2 είναι άκυρη και παράνομη και χωρίς οποιοδήποτε έννομο αποτέλεσμα.”.

10 Οι καθ’ ων η αίτηση ήγειραν προδικαστικές ενστάσεις ως προς την εκτελεσιότητα και το εμπρόθεσμο της προσβαλλόμενης πράξης αλλά και ως προς το αντικείμενο της προσφυγής κατ’ ουσίαν προβάλλοντας ότι η επίδικη απόφαση ενέπιπτε στη σφαίρα του ιδιωτικού δικαίου.

15 Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

20 1. Μεταξύ της επιστολής των αιτητών με την οποία ζητούσαν να πληροφορηθούν κατά πόσο δικαιούνταν αναδρομικά την επιστροφή του 5% και της επίδικης απόφασης, παρεμβλήθηκε η επιστολή του δικηγόρου τους με την οποία ζητούσαν να τους επιστραφεί το ποσό της διαφοράς της αύξησης στην τιμή του ηλεκτρικού ρεύματος, το οποίο καταβλήθηκε χωρίς να οφείλεται, για την περίοδο μεταξύ 7/4/88 και 1/6/90. Η επίδικη επιστολή, η οποία στάλθηκε στους αιτητές σ’ απάντηση του πιο πάνω αιτήματός τους, δηλώνει την πρόθεση της Αρχής να μην επιστρέψει στους αιτητές το ποσό αυτό. Επομένως, η απόφαση που περιέχεται στην επιστολή ημερομηνίας 25 4/4/91 (η προσβαλλόμενη απόφαση), έχει εκτελεστό και όχι απλά πληροφοριακό χαρακτήρα.

30 2. Γνώση του Υπουργείου δεν εξυπακούει απαραίτητα και γνώση των αιτητών. Όσο για την ισχυριζόμενη εξυπακουόμενη γνώση των αιτητών μέσω των λογαριασμών, αυτή ήταν ατελής. Με τους λογαριασμούς οι αιτητές έλαβαν γνώση της μείωσης για τις συγκεκριμένες περιόδους στις οποίες αναφέρονταν οι λογαριασμοί και όχι για τη συγκεκριμένη περίοδο στην οποία αναφέρεται η παρούσα προσφυγή (Απρίλιο του 1988 - Ιούνιο του 1990). Το βάρος απόδειξης της γνώσης εκ μέρους των αιτητών φέρει η Αρχή, οποιαδήποτε δε 35 αμφιβολία ως προς την ημερομηνία γνώσης, επενεργεί προς όφελος των αιτητών. Η Αρχή δεν απέσεισε το βάρος απόδειξης της ημερομηνίας γνώσης της επίδικης απόφασης από τον αιτητή.

40 3. Δεν υπάρχει αμφισβήτηση ότι τόσο οι καθ’ ων η αίτηση όσο και το Υπουργικό Συμβούλιο, είναι όργανα που ασκούν εκτελεστική ή διοικητική λειτουργία. Το γεγονός αυτό όμως δεν καθιστά από μόνο

του οποιαδήποτε πράξη των οργάνων αυτών, πράξη δημοσίου δικαίου. Το κριτήριο αν η συγκεκριμένη πράξη/απόφαση εμπίπτει στη σφαίρα του δημοσίου δικαίου είναι ο κύριος σκοπός ο οποίος επιδιώκεται με την πράξη. Αν με την κρινόμενη πράξη επιδιώκεται κυρίως η εξυπηρέτηση δημοσίου σκοπού, τότε η πράξη εμπίπτει στη σφαίρα του δημοσίου δικαίου και είναι προσβλητή με προσφυγή κάτω από το Άρθρο 146 του Συντάγματος. 5

Η διαφορά η οποία αποτελεί το θέμα της παρούσας προσφυγής, δεν προέκυψε από τη σύμβαση μεταξύ της Αρχής και των αιτητών, αλλά από την εφαρμογή των προνοιών των Περί Αναπτύξεως Ηλεκτρισμού (Τρ) Κανονισμών του 1983 (Κ.Δ.Π. 233/83) και της απόφασης 25.690 του Υπουργικού Συμβουλίου. Εν πάση περιπτώσει, όπως φαίνεται από την πρόταση προς το Υπουργικό Συμβούλιο, σκοπός της μείωσης της προβλεπόμενης από την Κ.Δ.Π. 233/83, αύξησης της τιμής του ηλεκτρικού ρεύματος στην περίπτωση των ξενοδοχείων, ήταν η προστασία του τουριστικού προϊόντος και η διατήρηση της συναγωνιστικότητάς του. Με την πιο πάνω απόφαση εξυπηρετείτο πρώτιστα δημόσιος σκοπός. Συνεπώς, η επίδικη απόφαση εμπίπτει στη σφαίρα του δημοσίου δικαίου. 10
15
20

4. Όσον αφορά την ουσία της υπόθεσης, το μοναδικό θέμα που προκύπτει είναι αν εφαρμόστηκαν ορθά οι πρόνοιες της Κ.Δ.Π. 233/83 και η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου αρ. 25.690, στην περίπτωση των αιτητών. 25

Η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου είχε σκοπό την επέκταση του Κανονισμού 2(β), μερικώς και στην περίπτωση των ξενοδοχείων και τουριστικών καταλυμάτων που λειτουργούσαν με βάση τον περί Ξενοδοχείων και Τουριστικών Καταλυμάτων Νόμο (Ν.40/69). Η αύξηση της τιμής του ηλεκτρικού ρεύματος ίσχυε από την ημερομηνία δημοσίευσης των Κανονισμών, ελλείψει άλλης ειδικής πρόνοιας σ' αυτούς. Συνεπώς και η απαλλαγή του Κανονισμού 2(β) ίσχυε από την ίδια ημερομηνία, νοουμένου βέβαια ότι οι αιτήτριες βιομηχανίες πληρούσαν τα κριτήρια από την ημερομηνία αυτή. Κατ' επέκταση, και η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου ίσχυε από την ημερομηνία λήψης της και δικαιούχοι είναι όσοι πληρούσαν τα κριτήρια κατά την ημερομηνία αυτή ή σε οποιαδήποτε μεταγενέστερη ημερομηνία. Ας σημειωθεί ότι η εν λόγω απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου δεν δημοσιεύθηκε στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας για να λάβουν γνώση οι ενδιαφερόμενοι. 30
35
40

5 Το μόνο κριτήριο για να θεωρηθεί ένα ξενοδοχείο ως δικαιούχο ήταν να λειτουργεί με βάση την περί Ξενοδοχείων και Τουριστικών Καταλυμάτων Νομοθεσία. Ο ισχυρισμός των αιτητών ότι το ξενοδοχείο τους πληρούσε το κριτήριο αυτό από τον Απρίλιο του 1988 δεν αμφισβητήθηκε.

10 Το ξενοδοχείο των αιτητών δικαιούτο της εν λόγω μερικής απαλλαγής από την ημερομηνία κατά την οποία άρχισε να λειτουργεί με βάση την περί Ξενοδοχείων και Τουριστικών Καταλυμάτων Νομοθεσία.

Οι καθ' ων η αίτηση δεν ερμήνευσαν ούτε εφάρμοσαν ορθά τους Κανονισμούς στην περίπτωση των αιτητών.

15 *Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.*

Αναφερόμενες υποθέσεις:

20 *Neophytou v. Republic (1964) C.L.R. 280,*

Kritiotis v. Municipality of Paphos a.o. (1986) 3 C.L.R. 322.

Προσφυγή.

25 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία αρνήθηκαν στους αιτητές τη μερική απαλλαγή από την κατά 15% αύξηση στη τιμή του ηλεκτρικού ρεύματος από τις 7/4/88 μέχρι 1/6/90 και την επιστροφή του αντίστοιχου ποσού που καταβλήθηκε.

30 *Μαρ. Σωτηρίου, για τους Αιτητές.*

Λ. Δημητριάδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση 1.

35 *Κ. Στιβαρού, για Γ. Κακογιάννη, για τους Καθ' ων η αίτηση 2.*

Cur. adv. vult.

40 ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Οι αιτητές ζητούν, με την παρούσα προσφυγή, την πιο κάτω θεραπεία:

“Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και η απόφαση των Καθ' ων η αίτηση ή εκατέρου τούτων με την οποία αρνήθηκαν στους Αιτητές την μερική απαλλαγή από την κατά 15% αύξηση

στην τιμή του ηλεκτρικού ρεύματος από τις 07/04/88 μέχρι 01/06/90 και ή την επιστροφή του αντίστοιχου ποσού που καταβλήθηκε στους Καθ'ων η Αίτηση 2 είναι άκυρη και παράνομη και χωρίς οποιοδήποτε έννομο αποτέλεσμα.”

5

Οι αιτητές είναι εταιρεία περιορισμένης ευθύνης, με έδρα τη Λεμεσό και ιδιοκτήτες του Alexander the Great Beach Hotel, στην Πάφο, το οποίο λειτουργεί από τον Απρίλιο του 1988.

Η Αρχή Ηλεκτρισμού Κύπρου (η Αρχή), κέκτηται εξουσία, με βάση το άρθρο 44 του περί Αναπτύξεως Ηλεκτρισμού Νόμου, Κεφ. 171, όπως τροποποιήθηκε (βλέπε τροποποιητικό νόμο αρ. 16/60), με την έγκριση του Υπουργικού Συμβουλίου, να θεσπίζει Κανονισμούς, οι οποίοι θα δημοσιεύονται στην επίσημη εφημερίδα για την καλύτερη εφαρμογή του Νόμου, συμπεριλαμβανομένου και του καθορισμού των πληρωτέων δικαιωμάτων για τη χορηγούμενη ηλεκτρική ενέργεια.

10

15

Στις 16.9.83, δημοσιεύτηκαν στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας (Παράρτημα Τρίτο, Μέρος Ι), οι περί Αναπτύξεως Ηλεκτρισμού (Τροποποιητικοί) Κανονισμοί του 1983 (Κ.Δ.Π. 233/83) (οι Κανονισμοί).

20

Με τους Κανονισμούς αυτούς, οι οποίοι ενεκρίθηκαν από το Υπουργικό Συμβούλιο, προνοείτο αύξηση, κατά 15%, των διατιμήσεων των επιβαρύνσεων των δικαιωμάτων των πληρωτέων από τους καταναλωτές για την παροχή ηλεκτρικού ρεύματος.

25

Ο Κανονισμός 2(β) των πιο πάνω Κανονισμών έχει ως εξής:

30

“Η εκ 15% αύξησης θα επιστρέφεται υπό της Αρχής Ηλεκτρισμού εις τους βιομηχανικούς καταναλωτές ηλεκτρικού ρεύματος οι οποίοι κατόπιν αιτήσεώς των θα χαρακτηρισθούν υπό του Υπουργού Εμπορίου και Βιομηχανίας ως ‘Εξαγωγικά Βιομηχανία’.

35

Το Υπουργικό Συμβούλιο, με την απόφασή του αρ. 25.690, ημερομηνίας 10/4/85, αποφάσισε “να εγκρίνει μείωση, από 15% σε 10%, της πρόσφατης αύξησης της τιμής του Ηλεκτρικού ρεύματος για τα Ξενοδοχεία και Τουριστικά Καταλύματα που λειτουργούν με βάση την περί Ξενοδοχείων και Τουριστικών Καταλυμάτων Νομοθεσία”.

40

Με επιστολή του ημερομηνίας 5/5/90, προς το Διευθυντή Οικονομικών της Αρχής, ο Περιφερειακός Λογιστής Λεμεσού-Πάφου της

- Αρχής, επεσήμανε ότι αριθμός Ξενοδοχείων της περιφέρειάς του, ανάμεσα στα οποία και το προαναφερθέν Ξενοδοχείο των αιτητών, δεν εντάχθηκαν της μειωμένης πρόσθετης επιβάρυνσης, προφανώς γιατί δε γνώριζαν το περιεχόμενο της πιο πάνω απόφασης του
- 5 Υπουργικού Συμβουλίου και δεν αποτάθηκαν στην Αρχή για τη μείωση της πρόσθετης επιβάρυνσης και ζήτησε οδηγίες ως προς το κατά πόσο θα έπρεπε οι υπάλληλοι της Αρχής να συμβουλευούν κατάλληλα τους νέους καταναλωτές (Ε.8 στο φάκελο Τεκμήριο 1).
- 10 Με επιστολή του ημερομηνίας 17/5/90, ο Διευθυντής Εμπορικών Υπηρεσιών έδωσε οδηγίες στον Περιφερειακό Λογιστή Λεμεσού-Πάφου να ειδοποιήσει είτε γραπτώς είτε τηλεφωνικώς, όλους τους επηρεαζόμενους καταναλωτές (Ε.17 στο Τεκμήριο 1).
- 15 Στις 30/5/90 οι αιτητές έστειλαν την πιο κάτω επιστολή προς το Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Εμπορίου και Βιομηχανίας (το Υπουργείο):
- 20 “Με την επιστολή αυτή ζητούμε όπως μας παραχωρηθεί η έκπτωση του 5% που δίδεται και στα άλλα Ξενοδοχεία όσον αφορά τους λογαριασμούς του Ηλεκτρικού Ρεύματος.
- Δεν ξέρουμε κατά πόσο δικαιούμαστε αναδρομικά το 5% από την ημέρα της λειτουργίας του Ξενοδοχείου που ως γνωστό ήταν ο
- 25 Απρίλιος 1988.
- Παρακαλώ όπως η περίπτωση μας εξετασθεί το συντομότερο δυνατό.
- 30 Σας ευχαριστούμε εκ των προτέρων.”.
- Η επιστολή των αιτητών προωθήθηκε στην Αρχή με επιστολή ημερομηνίας 6/6/90 για διερεύνηση και ανάλογη ενέργεια, αφού σημειώθηκε ότι το αναφερόμενο Ξενοδοχείο τους περιλαμβανόταν στον
- 35 οδηγό Ξενοδοχείων του 1990, που εκδίδεται από τον Κυπριακό Οργανισμό Τουρισμού (ΚΟΤ), όπως και η ημερομηνία λήψεως της επιστολής των αιτητών από το Υπουργείο.
- 40 Με επιστολή της ημερομηνίας 6/7/90, η Αρχή πληροφόρησε το Υπουργείο ότι η εξέταση της περίπτωσης του εν λόγω Ξενοδοχείου συμπληρώθηκε και ότι:
- “Βάσει του αποτελέσματος της πιο πάνω εξέτασης, η Αρχή θα μειώσει την αύξηση που επιβάλλεται στο λογαριασμό της εν λόγω

επιχείρησης από 15% σε 10% από την ημερομηνία της πρώτης καταγραφής της κατανάλωσης αμέσως μετά την ημερομηνία λήψεως της επιστολής του καταναλωτή, δηλαδή τη 1η Ιουνίου 1990.”.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να πω ότι δεν υπάρχει τίποτα στο φάκελο της υπόθεσης που να μαρτυρεί κατά πόσο το περιεχόμενο της πιο πάνω επιστολής έγινε γνωστό στους αιτητές. Οι αιτητές πλήρωναν τους λογαριασμούς που τους απέστειλε η Αρχή, από τους οποίους φαίνεται ότι η επιβάρυνση του 15% μειώθηκε, από τις 30/6/90, στο 10%. 5 10

Στις 26/3/91, ο δικηγόρος των αιτητών έστειλε την πιο κάτω επιστολή στο Υπουργείο:

“Πήραμε εντολή από τους πελάτες μας κ.κ. KANIKA Hotels Ltd ιδιοκτητών του ξενοδοχείου Alexander the Great Beach Hotel να αναφερθούμε στην αλληλογραφία σας σχετικά με την μερική απαλλαγή από την αύξηση της τιμής του ηλεκτρικού ρεύματος που καταναλώνεται στο αναφερόμενο ξενοδοχείο και πρόσθετα να σας πληροφορήσουμε τα ακόλουθα: 15 20

α. Με την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου 25.690 της 10/04/85 εγκρίθηκε μείωση της αύξησης της τιμής για τα ξενοδοχεία και τα Τουριστικά Καταλύματα που λειτουργούν με βάση “την περί Ξενοδοχείων και Τουριστικών Καταλυμάτων Νομοθεσία”. Το καθοριστικό στοιχείο για το σχετικό δικαίωμα είναι προφανώς “η λειτουργία με βάση την περί Ξενοδοχείων και Τουριστικών Καταλυμάτων Νομοθεσία”. 25

β. Το αναφερόμενο ξενοδοχείο των πελατών μας άρχισε να λειτουργεί με βάση την προαναφερόμενη νομοθεσία από τον Απρίλιο 1988. 30

γ. Παρακαλείσθε όπως ενεργήσετε για την επιστροφή του ποσού της διαφοράς της αύξησης που, χωρίς να οφείλεται καταβλήθηκε αναφορικά με την κατανάλωση ηλεκτρικού ρεύματος από 07/04/88 μέχρι 01/06/90.”. 35

Σ’ απάντηση, το Υπουργείο έστειλε στο δικηγόρο των αιτητών την ακόλουθη επιστολή, ημερομηνίας 4/4/91: 40

“Έχω οδηγίες να αναφερθώ στην επιστολή σας με ημερομηνία 26 Μαρτίου, 1991 αναφορικά με τη μερική απαλλαγή του ξενοδοχείου “Alexander the Great Beach Hotel” των πελατών σας

5 “KANIKA HOTELS” από την κατά 15% αύξηση στην τιμή του ηλεκτρικού ρεύματος και σας πληροφορήσω ότι σύμφωνα με την πρακτική που ακολουθείται η απαλλαγή αυτή εφαρμόζεται από την ημερομηνία της πρώτης καταγραφής της κατανάλωσης αμέσως μετά την ημερομηνία λήψεως της επιστολής του καταναλωτή από το Υπουργείο, όπως έγινε και στην περίπτωση των πελατών σας.”.

10 Το περιεχόμενο της πιο πάνω επιστολής αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας προσφυγής, η οποία καταχωρήθηκε στις 19/6/91 και βασίστηκε στα πιο κάτω νομικά σημεία:

Η επίδικη απόφαση:

- 15 1. Αντιβαίνει την Κ.Δ.Π. 233/83 και ή την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου, 25.690, ημερομηνίας 10/4/85.
- 20 2. Αποτελεί προϊόν πλάνης περί τα πράγματα και κακής άσκησης διακριτικής εξουσίας.
3. Αντιβαίνει το Άρθρο 28.1 του Συντάγματος καθότι οι αιτητές έτυχαν δυσμενούς διάκρισης σε σχέση με άλλους συνδρομητές.

25 Η δικηγόρος της Αρχής ήγειρε τρεις προδικαστικές ενστάσεις:

- 30 1. Η επιστολή της Αρχής, ημερομηνίας 4/4/91, δεν περιέχει εκτελεστή διοικητική πράξη, αλλά είναι πληροφοριακού χαρακτήρα.
2. Η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη.
- 35 3. Η επίδικη απόφαση εμπίπτει στη σφαίρα του ιδιωτικού δικαίου και δεν μπορεί ν’ αποτελέσει το αντικείμενο προσφυγής κάτω από το Άρθρο 146 του Συντάγματος.

40 Αναφορικά με την πρώτη προδικαστική ένσταση, η δικηγόρος της καθ’ης η αίτηση Αρχής υποστήριξε ότι η επιστολή ημερομηνίας 4/4/91 ήταν η απάντηση στην επιστολή των αιτητών ημερομηνίας 30/5/90, με την οποία ζητούσαν, μεταξύ άλλων, να πληροφορηθούν κατά πόσο δικαιούνταν αναδρομικά την επιστροφή του 5%, από την ημέρα της λειτουργίας του ξενοδοχείου τους (Απρίλιο 1988). Με την επιστολή ημερομηνίας 4/4/91 παρείχεται απλά η πληροφορία την οποία ζήτησαν οι αιτητές και επομένως έχει μόνο πληροφοριακό χα-

ρακτήρα.

Δεν συμφωνώ με τη θέση της Αρχής. Μεταξύ της επιστολής των αιτητών ημερομηνίας 30/5/90, με την οποία ζητούσαν να πληροφορηθούν κατά πόσο δικαιούνταν αναδρομικά την επιστροφή του 5% και της επίδικης απόφασης, παρεμβλήθηκε η επιστολή του δικηγόρου τους, ημερομηνίας 26/3/91, με την οποία ζητούσαν να τους επιστραφεί το ποσό της διαφοράς της αύξησης στην τιμή του ηλεκτρικού ρεύματος, το οποίο καταβλήθηκε χωρίς να οφείλεται, για την περίοδο μεταξύ 7/4/88 και 1/6/90. Η επίδικη επιστολή, η οποία στάλθηκε στους αιτητές σ' απάντηση του πιο πάνω αιτήματός τους, δηλώνει την πρόθεση της Αρχής να μην επιστρέψει στους αιτητές το ποσό αυτό. Επομένως, η απόφαση που περιέχεται στην επιστολή ημερομηνίας 4/4/91 (η προσβαλλόμενη απόφαση), έχει εκτελεστό και όχι απλά πληροφοριακό χαρακτήρα (Βλέπε: Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας, 1929-1959, σελ. 236-237).

Ως αποτέλεσμα η πρώτη προδικαστική ένσταση απορρίπτεται.

Αναφορικά με τη δεύτερη προδικαστική ένσταση, η δικηγόρος της Αρχής ισχυρίστηκε ότι η Αρχή κατέστησε γνωστή στο Υπουργείο την ημερομηνία από την οποία θα ίσχυε η μείωση της αύξησης του 15% σε 10% για το ξενοδοχείο των αιτητών, με την επιστολή της προς το Υπουργείο ημερομηνίας 6/7/90, οι δε αιτητές έλαβαν γνώση με τη λήψη των λογαριασμών που ακολούθησαν, τους οποίους εξόφλησαν, και στους οποίους φαίνεται η μείωση. Είναι η θέση τους ότι η προσφυγή των αιτητών η οποία καταχωρήθηκε πολύ μεταγενέστερα, στις 19/6/91, είναι εκπρόθεσμη.

Και πάλι δεν συμφωνώ με την πιο πάνω θέση της δικηγόρου της Αρχής. Γνώση του Υπουργείου δεν εξυπακούει απαραίτητα και γνώση των αιτητών. Όσο για την ισχυριζόμενη εξυπακουόμενη γνώση των αιτητών μέσω των λογαριασμών, αυτή ήταν ατελής. Με τους λογαριασμούς οι αιτητές έλαβαν γνώση της μείωσης για τις συγκεκριμένες περιόδους στις οποίες αναφέρονταν οι λογαριασμοί και όχι για τη συγκεκριμένη περίοδο στην οποία αναφέρεται η παρούσα προσφυγή (Απρίλιο του 1988-Ιούνιο του 1990). Το βάρος απόδειξης της γνώσης εκ μέρους των αιτητών φέρει η Αρχή, οποιαδήποτε δε αμφιβολία ως προς την ημερομηνία γνώσης, επενεργεί προς όφελος των αιτητών [*Neophytou v. Republic* (1964) C.L.R. 280, 289-290, *Kritiotis v. Municipality of Paphos and Another* (1986) 3 C.L.R. 322, 346]. Η Αρχή δεν απέσεισε το βάρος απόδειξης της ημερομηνίας γνώσης της επίδικης απόφασης από τον αιτητή. Συνεπώς, η προδικαστική ένστασή της απορρίπτεται.

5 Για υποστήριξη της τρίτης προδικαστικής ένστασης της, η δικηγόρος της Αρχής ισχυρίστηκε ότι η παροχή ηλεκτρισμού στο ξενοδοχείο των αιτητών έγινε κατόπιν επιστολής/προσφοράς της Αρχής, τους όρους της οποίας αποδέχτηκαν οι αιτητές, επέχει δε, σύμφωνα με τον

10 Δεν υπάρχει αμφισβήτηση ότι τόσο οι καθ'ων η αίτηση όσο και το Υπουργικό Συμβούλιο, είναι όργανα που ασκούν εκτελεστική ή διοικητική λειτουργία. Το γεγονός αυτό όμως δεν καθιστά από μόνο του οποιαδήποτε πράξη των οργάνων αυτών, πράξη δημοσίου δικαίου. Το κριτήριο αν η συγκεκριμένη πράξη/απόφαση εμπίπτει στη

15 σφαίρα του δημοσίου δικαίου είναι ο κύριος σκοπός ο οποίος επιδιώκεται με την πράξη. Αν με την κρινόμενη πράξη επιδιώκεται κυρίως η εξυπηρέτηση δημοσίου σκοπού, τότε η πράξη εμπίπτει στη σφαίρα του δημοσίου δικαίου και είναι προσβλητή με προσφυγή κάτω από το άρθρο 146 του Συντάγματος [*Kritiotis v. Municipality of Paphos* (πιο πάνω)].

20

Κατά πρώτον, έχω τη γνώμη ότι η διαφορά η οποία αποτελεί το θέμα της παρούσας προσφυγής, δεν προέκυψε από τη σύμβαση μεταξύ της Αρχής και των αιτητών, αλλά από την εφαρμογή των προνοιών της Κ.Δ.Π. 233/83 και της απόφασης 25.690 του Υπουργικού Συμβουλίου. Εν πάση περιπτώσει, όπως φαίνεται από την πρόταση προς το Υπουργικό Συμβούλιο, σκοπός της μείωσης της προβλεπόμενης από την Κ.Δ.Π. 233/83, αύξησης της τιμής του ηλεκτρικού ρεύματος στην περίπτωση των ξενοδοχείων, ήταν η προστασία του τουριστικού μας προϊόντος και η διατήρηση της ανταγωνιστικότητάς του. Δεν έχω καμιά αμφιβολία ότι με την πιο πάνω απόφαση εξυπηρετείτο πρώτιστα δημόσιος σκοπός. Συνεπώς, βρίσκω ότι η επίδικη απόφαση εμπίπτει στη σφαίρα του δημοσίου δικαίου και απορρίπτω και την τρίτη προδικαστική ένσταση.

25

30

35 Όσον αφορά την ουσία της υπόθεσης, το μοναδικό θέμα που προκύπτει είναι αν εφαρμόστηκαν ορθά οι πρόνοιες της Κ.Δ.Π. 233/83 και η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου αρ. 25.690, στην περίπτωση των αιτητών.

40

Το σχετικό μέρος του κειμένου της Κ.Δ.Π. 233/83 παρατέθηκε πιο πάνω. Η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου είχε σκοπό την επέκταση του Κανονισμού 2(β), μερικώς και στην περίπτωση των ξενοδοχείων και τουριστικών καταλυμάτων που λειτουργούσαν με βάση

τον περί Ξενοδοχείων και Τουριστικών Καταλυμάτων Νόμο. Η αύξηση της τιμής του ηλεκτρικού ρεύματος ίσχυε από την ημερομηνία δημοσίευσης των Κανονισμών, ελλείπει άλλης ειδικής πρόνοιας σ' αυτούς. Συνεπώς και η απαλλαγή του Κανονισμού 2(β) ίσχυε από την ίδια ημερομηνία, νοουμένου βέβαια ότι οι αιτήτριες βιομηχανίες πληρούσαν τα κριτήρια από την ημερομηνία αυτή. Κατ' επέκταση, και η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου ίσχυε από την ημερομηνία λήψης της και δικαιούχοι είναι κατά τη γνώμη μου, όσοι πληρούσαν τα κριτήρια κατά την ημερομηνία αυτή ή σε οποιαδήποτε μεταγενέστερη ημερομηνία. Ας σημειωθεί ότι η εν λόγω απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου δεν δημοσιεύθηκε στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας για να λάβουν γνώση οι ενδιαφερόμενοι.

Το μόνο κριτήριο για να θεωρηθεί ένα ξενοδοχείο ως δικαιούχο ήταν να λειτουργεί με βάση την περί Ξενοδοχείων και Τουριστικών Καταλυμάτων Νομοθεσία. Ο ισχυρισμός των αιτητών ότι το ξενοδοχείο τους πληρούσε το κριτήριο αυτό από τον Απρίλιο του 1988 δεν αμφισβητήθηκε.

Το ξενοδοχείο των αιτητών δικαιούτο της εν λόγω μερικής απαλλαγής από την ημερομηνία κατά την οποία άρχισε να λειτουργεί με βάση την περί Ξενοδοχείων και Τουριστικών Καταλυμάτων Νομοθεσία.

Με βάση τα πιο πάνω βρίσκω ότι οι καθ'ων η αίτηση δεν ερμήνευσαν ούτε εφάρμοσαν ορθά τους Κανονισμούς στην περίπτωση των αιτητών.

Ως αποτέλεσμα η παρούσα προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται.

Δε γίνεται διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.